

ואלו מותרין פרק שני נדרים ר"ג

אלא רבי יהודה היא היינו רישא. מתני' דפרקא קמא דהני לחולין
שאוכל לך קרי רישא וגראה בעיני דה"פ בשלמא אי כר"מ
מתוקמא לא תקשי לן היינו רישא משום דהיהו דלעיל לוקומא
כרבי יהודה והכי קתני שרבי יהודה חומר האומר יושלים וכו'
וכהא סהס לן תנא דאפילו לר"מ
לית ליה מכלל לאו אהה שומע לן
בהא מודה משום דכיון דחומר לא
חולין על כרחין קרבן הוא אבל
קאמר הש"ס דלא אפשר לוקומא
אליביה דכיון דלית ליה מכלל לאו
אהה שומע לן אפילו כפי האי גוונא
חיס ליה למיטרי: אידידי דקתני
כבשר חזיר וכו'. כלומר הא דקתני
חולין שאוכל לך לאו לגופיה אלטקריך
ולאו לזיקא אלא אגב גררה דשאר
פתח ביה הכי: דכ"י קתני ואלו
מוסרין כחולין. כלומר כלומר חולין
שאוכל לך שיהא מוסר לגמרי ולא
בעי שאלה: מנא ה"מ. דמתפס
בדבר האסור לא מסר: אמר קרא
כי יזור נדר וכו' עד שידור בדבר
הגדור. גראה בעיני דהכי פירושו
דסביירא לה"ס דלאשמועינן דמתפס
בדבר הגדור מייסר לא לזיק קרא
דכיון דחומר ככר זה עלי אסור הוא
נדר כי חומר גמ' כקרבן אסור קאמר
ולא גרע מידות אלא ודאי קרא
דכי יזור נדר לאו לזכר הגדור אלא
אלא למעוטי דבר האסור ופרכין
אי הכי אפילו בדבר האסור נמי דהא
כתיב לאסור איסר כלומר דעל
כרתיך פל חד לגופיה אלטקריך ואלו

לאו אתה שומעין הן ואלא רבי יהודה היינו
רישא? אידידי דקתני כבשר חזיר, כעבודת
כוכבים דהכי קתני חולין רבינא אמר הכי
קתני ואת מותרין כבשר חזיר, כעבודת
כוכבים וכו' לא תנא חולין הוה אמרנא בעי
שאלה, וכו' איכא לאסור על דעתא דרבי הא
מדקתני סיפא והאומר לאשתו דרי את עלי
באימא פותחין לו פתח ממקום אחר מכלל
דרישא לא בעיא שאלה אלא מחזורתא חולין
ממילא נסבה. כנהני מדידי אמר קרא איש כי
ידור נדר לה"מ עד שידור בדבר הנדר, אי
הכי אפילו בדבר האסור נמי דהאכתיב לאסור
איסר על נפשו: לאסור איסר מבועי ליה
לכר תניא וכו' חזרה חזרה כו':
האומר לאשתו דרי את עלי באימא כו':
ורמינהו דריאת עלי כבשר אימא כבשר אחרת
בערה, וככלל אימא אמר ליה אמר אבי
לאסור כלום דאורייתא וצריך שאלה מדרבנן
לאסור אבי וכו' כה"ל. חכמים ג"כ בעם
הארץ והתניא חזרה חזרה לאסור בלתי
ואמר רבי יוחנן וצריך שאלה לחכם ואמר
רב נחמן ויתלמד חכם אינו צריך שאלה
תניא

אלא רבי יהודה היא היינו רישא. מתני' דפרקא קמא דהני לחולין
שאוכל לך קרי רישא וגראה בעיני דה"פ בשלמא אי כר"מ
מתוקמא לא תקשי לן היינו רישא משום דהיהו דלעיל לוקומא
כרבי יהודה והכי קתני שרבי יהודה חומר האומר יושלים וכו'
וכהא סהס לן תנא דאפילו לר"מ
לית ליה מכלל לאו אהה שומע לן
בהא מודה משום דכיון דחומר לא
חולין על כרחין קרבן הוא אבל
קאמר הש"ס דלא אפשר לוקומא
אליביה דכיון דלית ליה מכלל לאו
אהה שומע לן אפילו כפי האי גוונא
חיס ליה למיטרי: אידידי דקתני
כבשר חזיר וכו'. כלומר הא דקתני
חולין שאוכל לך לאו לגופיה אלטקריך
ולאו לזיקא אלא אגב גררה דשאר
פתח ביה הכי: דכ"י קתני ואלו
מוסרין כחולין. כלומר כלומר חולין
שאוכל לך שיהא מוסר לגמרי ולא
בעי שאלה: מנא ה"מ. דמתפס
בדבר האסור לא מסר: אמר קרא
כי יזור נדר וכו' עד שידור בדבר
הגדור. גראה בעיני דהכי פירושו
דסביירא לה"ס דלאשמועינן דמתפס
בדבר הגדור מייסר לא לזיק קרא
דכיון דחומר ככר זה עלי אסור הוא
נדר כי חומר גמ' כקרבן אסור קאמר
ולא גרע מידות אלא ודאי קרא
דכי יזור נדר לאו לזכר הגדור אלא
אלא למעוטי דבר האסור ופרכין
אי הכי אפילו בדבר האסור נמי דהא
כתיב לאסור איסר כלומר דעל
כרתיך פל חד לגופיה אלטקריך ואלו

למעוטא (ג) דכי היכי דלא תיסק אדעתין דמתפס לא הוא נדר
כתיב רחמנא הני תרי קראי לאשמועינן דמתפס בדבר הגדור
ומתפס בדבר האסור הוא נדר וכל חד מנייהו חייל דאי לא לאסור
איסר למאי מוקמת ליה ומפרכין לאסור איסר מתבעי לברתיה
חזרו איסר וכו' כלומר וכיון דאפשר לאוקומא לך דרשא לכי
מוקמת לה משום דסברא היא דמתפס בדבר האסור לא חייב
דבשלמא בדבר הגדור מלי לאתפסו ולומר כההוה עליו בעל
וקרבן שגלח ע"ג נדר אבל כי מתפס בדבר האסור לא כלום
קאמר דהכי לימא ככר זה עלי כבשר חזיר לא אפשר דבשר חזיר אסריה רחמנא והוא לא אסריה: מתבעי לברתיה חזרו איסר
וכו'. לאשמועינן דאע"ג דתני נדרו כגדר שלא נאסר אלא לו לבדו דהיינו יום שמת בו אביו חייב נדרא דאי לאו הא קרא הוה אמרנא
כי יזור נדר עד שידור בדבר שהוא הגדור לגמרי שגלח מכל מחמת ארסו נדר קמי"ל קרא דלאסור איסר וכו' הכי מקשינן
הס דב"ש פרק שבעות שחיס בתרא כיום שמת בו אביו פשיטא והא טובא קמ"ל וכדתיבגל גראה בעיני דמולא נקט תנא כגדר על
ככר ומתפס על ככר אחר בו משמע דאב אורחיה מילתא אורחיה אלא לאשמועינן דמתפס ביום ששאלו בלא נדר לא היה אוכל
בהם נדר כיון דלמא משום נדר ג"כ הם אסריה עליו כי מתפס בהו חייב נדרא ודעיינו יום שמת בו אביו ויום שמת בו רבו דאפילו
בלא נדר משום גמיה לא היה אוכל בהו בשרא ושתי תמרא וכו' פריך יום שמת בו אביו פשיטא דהא כל איסוריה ליתיה אלא מחמת
נדר ואע"ג דממילא נמי הוה מנע מלי נפקא לן מיניה מ"מ מתפס כגדר הוא דלא אפשר ליה לאתפסו באסורא כלל ומפרכין וס
סנהרג גדליה בן אחיקס אלטריכא ליה דמתסר ממילא וקמ"ל דכיון דלית ביה נמי נדרא מתפס כגדר הוא ואסור ואם תאמר דהא
משמע דהיהו דחזרו איסר האומר כההו נפקא לן מקרא דלאסור איסר ואלו ההם כפרק שבעות שחיס בתרא מייתי לה מנא ה"מ
אמר קרא חיס כי יזור נדר לה"מ עד שידור בדבר הגדור דלמא כולה מילתא מהאי קרא נפקא לן ולא מנעריך לן לאסור אסר כלל וי"ל
דההם משום דלא קאי בעיקרא דהא דיעא לא דק ונקט קרא דכי יזור נדר משום דהוא קרא נמי משמע דנדר הוה ע"ג התפסה אבל
אין ה"ל דקרא לאסור איסר מצבי לן למתפס בדבר שלא נאסר אלא לו לבדו דחייב נדרים: היילך לענין הלכה נקטינן דמתפס בדבר
האסור הוא ליה נדר ולא לך ריך שאלה כלל ואפילו בעם הארץ אלא במדרי אשמו בלבד ומהאי טעמא דכתיבגא במתא אבל מתפס בדבר הגדור
ואפי' בדבר שאינו נדר אלא לו לבד חייב וה"מ מתפס כגדר אבל מתפס בשבועה לא מהאי דק"ל כפרק שבעות שחיס בתרא דמתפס חפץ
בשבועה לאו כמולא שבועה מפיו דמי דהיינו טעמא משום נדר חל על החפץ שאסר את החפץ עליו כגדר ולפכך כשחיס מתפס חפץ
בחפץ ראו הוא שיחול אבל שבועה הוא אסר עלמו מן החפץ אבל גוף החפץ אין עליו נדר וקדושה כלל הילכך אי אמר זה כוה לא אמר כלום
וכן נמי אם אמר שלא אוכל בשר כיום שמת בו אביו והוא היה מושבע על אותו יום לא אמר כלום דהא באותו יום מתפס ואותו יום ליכא בגופיה
נדרא כלל ואיכא מ"ד דהי דמתפס בשבועה לאו כמולא שבועה מפיו דמי ה"מ לענין קרבן ומלקות אבל איסורא מהיא איכא זה איש מחזור וכו'
שכתבתי שם בס"ד: הא דב"ח: דכיון דהי לא אמר כלום משמע שאינו לך שאלה כלל ואפי' מדרבנן ומיירי בה"ח: ודרתנא. בעיותא כלומר
דאף על גב דלך שאלה לעם הארץ הני לא אמר כלום כיון דה"ח אין לך שאלה: הכי גרסין ואמר רבי יוחנן ואמר רב נחמן:
ליכא לפרש שלא יקל ראשו בעשר נדרים דאם כן אפילו כבשר חזיר יאך לך שאלה:
הגדור

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב:

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב:

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב:

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב:

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב:

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב:

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב:

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב:

ה"א מ"י פ"א מהל'
מדיס ה"ע סג
לאוין רמז עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י ש"ס פ"א ה"י
סג ש"ס עוש"ט יוד
ס"י ר"ד פ"א:
ו ב"מ"י פ"א מהל'
שבעות פ"א ה"פ
מהל' מדיס ה"י כו
סג לאוין רמז רמז
עוש"ט יוד ס"י ר"ב: